Sygn. akt **OS 14/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Renata Majerowska**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Grabek - sprawozdawca**
r.pr. Michał Zalewski

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o umorzeniu dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Renata Majerowska r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Michał Zalewski

Sygn. akt OS 14/24

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego) Pana (…), reprezentowanego przez adwokata (…), na postępowanie radcy prawnego (…). Zarzucono radcy prawnemu, że działając jako pełnomocnik Skarżącego w postępowaniu cywilnym o zapłatę kwoty (…) zł przeciwko spółce (…) z siedzibą w (…) prowadzonym przed Sądem Rejonowym dla (…) w (…) nie dołączył do złożonego pozwu dowodu potwierdzającego możliwość zwolnienia Skarżącego, jako powoda, z kosztów sądowych, co w praktyce oznaczało, że strona nie uiściła wpisu sądowego, skutkiem czego zarządzeniem Referendarza Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (…) w (…) z dnia (…) r. orzeczono o zwrocie wniosku. W skardze zarzucono również radcy prawnemu (…), że nie stawił się na wyznaczonej przez Sąd rozprawie w dniu (…) r. pomimo skutecznego doręczenia zawiadomienia (dwukrotnie awizowane). Natomiast na rozprawie stawił się Pozwany w osobie jednego członka zarządu spółki (…) z siedzibą w (…) wraz z reprezentującym go pełnomocnikiem oraz świadkowie. Sąd z uwagi na fakt, iż strona powodowa nie wnosiła o rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność postanowił zawiesić postępowanie. Radca prawny (…), jako pełnomocnik Skarżącego (Powoda w sprawie) wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania oraz jego podjęcie w dniu (…) r. Sąd I instancji rozpatrzył wniosek i postanowił oddalić wnioski strony powodowej oraz umorzyć postępowanie w sprawie. Jak podkreślono w skardze brak działania radcy prawnego (…) doprowadził do sytuacji, w której sprawa została umorzona z przyczyn formalnych, natomiast strona nie przegrała walki merytorycznej na argumenty. Dodatkowo podniesiono, że radca prawny nie odnosił się do Skarżącego z należytym szacunkiem, jak również komunikacja z radcą prawnym była utrudniona z uwagi, na to, że nie odpowiadał na pytania kierowane w drodze mailowej. Radca prawny (…) jak wskazano, nie udzielał pomimo próśb Skarżącemu informacji na temat stanu sprawy oraz nie informował o istotnych kwestiach związanych z losami postępowania.

Zdaniem skarżącego postępowanie radcy prawnego (…) naruszało normy art. 8, art. art. 12 ust. 1 i ust. 3, art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Po przeprowadzeniu dochodzenia zaskarżonym postanowieniem z dnia (…) r., sygn. akt. RD – (…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 37 ze zm.) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) umorzyła dochodzenie w sprawie przewinienia dyscyplinarnego określonego art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8, art. 12 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Jednocześnie zaskarżone postanowienie stanowi, że po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpi do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Z motywów uzasadnienia tego postanowienia wynika, że w świetle materiału sprawy RD – (…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrzył się naruszenia przez radcę prawnego (…) postanowień art. 12 ust. 3 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego natomiast uznał, że postawione radcy prawnemu (…) zarzuty odnośnie naruszenia art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych są zasadne z uwagi, iż okoliczności faktyczne w tym zakresie zostały potwierdzone przez samego radcę prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że zachowanie radcy prawnego (…), które skutkowało umorzeniem postępowania w sprawie prowadzonej przez niego jako pełnomocnika Skarżącego można traktować jako naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, co wypełnia znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, dokonując oceny całokształtu okoliczności uznała jednak, że wystarczającą formą reakcji na przedmiotowe przewinienie dyscyplinarne, przede wszystkim w kontekście działań podjętych przez radcę prawnego (…) celem zminimalizowania skutków zaistniałych okoliczności oraz obrony interesów Skarżącego, jak i chęci zrekompensowania w części Skarżącemu czasu utraconego w wyniku umorzenia postępowania, będzie udzielenie ostrzeżenia, o którym mowa w art. 66 ustawy o radcach prawnych.

Od przedmiotowego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z (…) r. pełnomocnik (…) wniósł odwołanie, w którym zarzuca obrazę przepisów postępowania poprzez zaniechanie przesłuchania skarżącego oraz dowolną ocenę materiału dowodowego. Ponadto zażalenie stawia tezę, że swoim postępowaniem radca prawny (…) doprowadził do przedawnienia roszczenia, które przysługiwało skarżącemu. Zdaniem skarżącego wadliwe też jest przyjęcie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem mniejszej wagi, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna. Podczas gdy całościowa i prawidłowa analiza wszystkich obiektywnych i subiektywnych okoliczności oraz uwzględnienie szczególnego charakteru zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego prowadzą do wniosku, że ocena jest nieuzasadniona. Podnosząc przedmiotowe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie (…) nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne, w szczególności: ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) oraz zasady zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, stanowiącym załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22

listopada 2014 r. (z późn. zm.), a także, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu kary dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dokonując analizy akt sprawy doszedł do przekonania, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia jest prawidłowe. Prawidłowe jest również rozstrzygnięcie, w którym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Przede wszystkim Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby radca prawny (…) naruszył postanowienia art. 12 ust. 3 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego świadcząc pomoc prawną, radca prawny zobowiązany jest z szacunkiem traktować wszystkich klientów, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu, przed którym występuje. Natomiast stosownie do dyspozycji art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że współpraca pomiędzy skarżącym (…), a radcą prawnym (…), co zostało pominięte w skardze, trwała kilka lat. Kontakt stron nie ograniczał się wyłącznie do korespondencji mailowej. Radca prawny kontaktował się ze Skarżącym również w formie osobistych wizyt u Klienta w (…). Konsultował ze Skarżącym pisma procesowe w sprawie, który miał decydujący wpływ na ich ostateczną treść. To, że współpraca ta uległa zaburzeniu wskutek późniejszych zaniechań radcy prawnego nie skutkuje tym, aby doszło do naruszenia postanowień cytowanych przepisów art. 12 ust. 3 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela również zapatrywanie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, że zasadne okazały się postawione radcy prawnemu (…) przez Skarżącego zarzuty naruszenia art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Radca prawny (…) potwierdził w swoich wyjaśnieniach, iż jego absencja na rozprawie, a w dalszej kolejności brak w terminie wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania - skutkowały umorzeniem postępowania sądowego.

Tego typu zaniechania bez wątpienia naruszają postanowienia art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego tj., że radca prawny świadcząc pomoc prawną postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta. Jak również postanowienia art. 12 ust. 1 tego Kodeksu w brzmieniu: Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

Tak jak wskazano na wstępie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że prawidłowe jest również rozstrzygnięcie, w którym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców

Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 66 ustawy o radcach prawnych, jeżeli przewinienie dyscyplinarne jest mniejszej wagi albo w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego lub aplikanta radcowskiego bez potrzeby wymierzenia kary dyscyplinarnej, dziekan rady okręgowej izby radców prawnych, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, może poprzestać na udzieleniu ostrzeżenia radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu. Rzecznik dyscyplinarny może wystąpić z wnioskiem po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo o umorzeniu tego postępowania.

Z treści przytoczonego przepisu wynika, że w przypadku, gdy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, a więc radca prawny lub aplikant radcowski w sposób zawiniony i nienależyty wykonywali zawód radcy prawnego lub dokonali czynu sprzecznego ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego, lecz waga popełnionego przez nich przewinienia była niewielka, to istnieją podstawy do odstąpienia od ukarania karą dyscyplinarną.

W niniejszej sprawie doszło do przewinienia dyscyplinarnego, a na ocenę zakwalifikowania zachowania radcy prawnego (…) pod kątem spełnienia przesłanek z art. 66 ustawy o radcach prawnych ma całokształt okoliczności niniejszej sprawy.

Z niczego nie wynika, jak zarzucono w odwołaniu, aby roszczenie Skarżącego uległo przedawnieniu i że nastąpiły „nieodwracalne skutki procesowe". Po uprawomocnieniu postanowienia z dnia (…) r. Sądu Rejonowego dla (…) w (…) (…), sygn. akt (…)o umorzeniu postępowania w sprawie radca prawny (…) podjął niezwłocznie szereg działań procesowych gwarantujących ochronę interesów Skarżącego. Złożył ponownie powództwo do Sądu, o czym poinformował Klienta wyrażając gotowość opłacenia wpisu sądowego. W dniu (…) r. dokonał zwrotu całości honorarium oraz wyraził gotowość dalszego prowadzenia sprawy bez jakiejkolwiek zapłaty. Przyznanym jest, że sprawa obecnie toczy się przed Sądem Rejonowym dla m. st. (…) (…) pod sygn. akt (…).

Suwerenną i zrozumiałą decyzją Skarżącego było to, że wypowiedział on jednak pełnomocnictwo radcy prawnemu (…) do prowadzenia przedmiotowej sprawy. Nowy pełnomocnik Skarżącego zasugerował chęć dochodzenia odszkodowania od radcy prawnego (…) oraz powiadomienie OIRP, w razie, gdyby nie doszło do zawarcia ugody. W toku rozmów radca prawny (…) wskazał, że jest gotów zadośćuczynić Skarżącemu za czas stracony poprzez umorzenie postępowania. Propozycja Skarżącego sprowadzała się jednak faktycznie do zaspokojenia wszelkich dotychczasowych roszczeń Skarżącego, czyli zapłaty przez radcę prawnego całkowitej kwoty dochodzonego przed Sądem roszczenia. Z uwagi na charakter roszczenia radca prawny (…) nie przystał na takie rozwiązanie. Zaproponował jednak kwotę (…) zł tytułem rekompensaty za utracony umorzeniem postępowania czas. Wskazał również Skarżącemu możliwość dochodzenia kwoty odszkodowania ponad zaproponowaną kwotę z ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej radców prawnych.

Opisane okoliczności świadczą o tym, że w pełni uzasadnionym jest zastosowanie w niniejszej sprawie art. 66 ust. 1 ustawy o radca prawnych, czyli instytucji tzw. ostrzeżenia dziekańskiego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mając na uwadze powyższe ustalenia orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 37 z późn. zm.) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz.499) postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

….....	….....	.....
r.pr. Renata Majerowska	r.pr Tomasz Grabek	r.pr Michał Zalewski